

Finis Cod. (D) bibl. Reg. Düsseldorf

Explicit scđa pars dyalogorum dñi cesarij.

Codicis Exigui Stilus Auctorem Ben
ascens.
Ingeror: In medium Veluti flora Ver
bula spargens.
Sic Ut Mitis Amor terat Alspira
Mitis Ma.
Corrigat ac mores addat Hora
Vera Salubres..

Cesarii munus sumat amica
manus..

Incipit distincio. iiiij de confessione.
capitulum. primum. ~~~~~
ine desiderio co
fessionis quia in
fructuosa est om
nis contricio.
uidere debemus
quid sit confes
sio. et qualis esse debeat. que sit eius
virtus. quis fructus. Nomina.

Finis Cod. (A) bibl. Reg. Düsseldorf

Explicit duodecima distincio.
Codicis Exigui Stilus Auctore Reticulces
Ingeror In medium Veluti Nova Verbula p
Sic mitis amor terat alpa mucilla
Corrigat ac mores addat nota uera
salubres.

Editio princeps sine loco et anno / Coloniensi
apud Udalr. Zell. circa 1475 in fine.

Duodecime distinctionis dy
alogi miraculorum Cesarii Ci
sterni mōchi: et p cōsequē
tōcius dyalogi finis est felicē
DEO BRATIAS.

Odicis exigui stilus an
torem reticulans

Ingeror in medium: veluti no
ua verbula spargens.
Sicut mitis amor terat alpa:
mitius illa
Corrigat ac mores addat no
ta uera salubres.

ailose gesta sunt. et cotidie sunt rea-
turem nouis: rogatus sum a quibus
dam a iustitia multa. eadem scripto p-
petuare. Dicebant enim irrecipibile fo-
re dampnū: si ea periret p oblitione. q
posterioris esse poterant ad edificationē.
Cum ad hoc minus essem patiens. cum
pter latini sermonis inopiam. cum
pter inuidor detractionē: accessit ab
latis mei imperii. necno et aliis lo-
scie marie consilii: quibus contradicē li-
cet nō est. Memor enī pōdite sentēcie
saluatoris: alijs panes integros tur-
bis frangēbile. id est fortis scripturar
questiones exponēbile: ego micas dea-
dentes colligens ppter inopes. nō grā-
sed litteratura: duodecim ex eis spretel
las impleui. Tandem enī distinctiōibz
omne opus diuisi. **Prima distinctio**
agit de conuersione. **Secunda de contricō.**
Tertia de confessione. **Quarta de tem-
ptatione.** **Vīta de demonibz.** **Sexta**
de iurante simplicitatis. **Septima de**
beata uirgine maria. **Octaua de**
duis iusionibz. **Nona de sacra-
to corporis et sanguinis rpi.** **Dēcima de**
miraculis. **Undēcima de monentibz.**
**Duodecima de pena necno et glā mori-
torū.** Ut autē cōpetencius exempla
ordinare: more dyalogi duas intro-

**Olligite frag-
menta ne p-
teant. Cum
ex debito iūr
te sollicitudis
aliqua ex his
que in ordine
nostro nostris
tempibz mura**

duri psonas. nouisq uidelicet interrogā-
ris. et monachi respondentis: qā dum
dictantis nomē pagina significat: de
trahentis lingua acus deficit et arescit.
Autamē qui nomē ei scire desiderat:
pma distinctionū elemēta cōpingat.
Plurima etiā inserui. que extra ordi-
nē contigerūt: eo qđ esset edificatoria
et a uiris religiosis sicut et reliqua m-
reodata. Testis est in dñs: nec unū qđ
capili in hoc dyalogo me finuisse. Qd
si aliqua forte aliter sunt gesta qm a
me scripta: magis uidet hys ipsutā
dū a quibz michi sunt relata. Et quia
contenēta hui dyalogi sanctis miracu-
losa est: nomē ei indat dyalogies m-
rakulorū. Est et ratio quare distinc-
tiones sic sunt ordinare. **Quia omni-
ti quis potest extiū sine contritione.**
pma distinctionē loquit̄ de couersione.
Item qā couersio inutilis est sine contri-
tione i patō. scdm locū tener distinctionē
contritionis. Item qā contricō in se
arescit nisi subsequat confessio oris. Itē
ei subiungit distinctionē confessiois. Itē
qā confessio raro sufficit ad delendum
peccātē penā. bene ei continuat satisfactō
nis distinctō: qm reparationē tē plani.
Itē qd demons temptationū auctores tr-
fue incentores. sequēs de eis distinctio
subiungit. Itē qā simplicitas magnū ē
antydotū contē temptationē. dist. itē
demonū. distinctia subiectū simplici-
tatis. Ser iste distinctiōes prinet ac
meritū. reliquie ser ad pmiū. Itē autē
sic ordinant: etiā ratio numeri requiri.
Sicut unitas radie est omnī numerō:
ita et couersio signū est omnī iustifica-
cionū. Similio cognit contricō. q

a quo sit tristatus. vel in que locum depositus. **N**ouam. Quid si illū tristulit angelus dñi? **M**onach. Non est visu eis q̄ vitam illius no uenit. Magis timeat q̄ causa raptus eius fuerit viuī subverte elationis. q̄ meritu deo cōmis. Audi quid Augustinus dicat. Quoties plus me delectat in q̄t cantus: q̄ res que cantat et tuiens me grauit peccare cōfiteor. Et organū illud spiritus sancti beatus scelie; papa Gregorius etiā dicit. Cū blanda vox queritur vita sobria deseritur. Ecce exemplū. **C**a. ix.

Tempe quodā clericis q̄ busdā in ecclesia quadā seculai fortier. id est clamore nō devote cantantib⁹ a wces tumultuosas in sublime tollētibus. vident homo q̄ clam reli giosus. q̄ forte tunc affuit: qn dam demonē in loco eminenti orиstante; saccum magnū et lōgum in simili manu tenere. q̄ cantantū wces doxera lati⁹ extensa capiebat: atqz in eudem saccu⁹ mittebat. Illis expleto cantu m̄ se gloriabitib⁹: tanq̄ q̄ bene et fortiter deo laudasset. R̄ndit ille q̄ vidit visionem. in cantans. h̄ saccū tastis. Mirantib⁹ il-

lisa interrogāt⁹. cur hoc di eret: visionē eis exposuit. Hoc mibi r̄tulit abb ocdimis cister ciensis. vir summe grauitatis. Hisc c̄rēplis nō reprehendit deuotus clamor: q̄ deus lauda tur in cantu et in psalmodia: sed tū in manis gloria. **O**m̄ p̄ plēta dixisse. Circulo et imo labo in tabernaculo ei⁹: hostiā wōlfiationis cantab⁹: et psalmū dicam dñi. Quantū ei de uota placeat vocū exaltacō. satis audies in seq̄nti distinctiōe capitulo q̄nto. Ibidē inuenies quantū ex hoc demōes letentur si sine hūilitate in psalmodia wces exaltentur. Audi nūc exemplū satis terribile. de supba luciattua p̄dicacō. **C**a. x.

Eo tempe quo Oliverus scolasticus Coloniensis cūnus in sedā distinctionē men tionē feci. crucem p̄dicauit int̄ brugge et gloriā ciuitates flādrie. venit ad frēm Bernardū monachū nostrū. qui tunc co mes erat verbi et collega ei⁹ dē Oliveri: sacerdos quida; Sp̄ gerius noīe in habitu religioso capā habens in pectore signa tā quasi tēplarij. Erat autē faste pulexer: et statura procer⁹ atqz in suo ydeomate satis fātundus. hic cū obtulit̄ iam

Quarta distinctio De tentacione.

Dñi! Monachus Hoc non est visu eis qui vitam illius nouerat. magis timetur φ causa raptus eius fuerit vicium suborte elacionis. q̄ meritū de uocationis Audi quid Augustinus dicat. q̄ciens pl' me delectat inq̄t cāt' q̄ res que cantatur tocens me grauiter peccare confiteor. Et organum illud spiritus sancti beatus sc̄z papa Gregorius ecclā dicit Cū blāda vōg queritur vita sobria deseritur Ecce exemplum

Cap ix.

AEmpe quodā clericis q̄busdaz in ecclesia q̄dam seculari fortis id est clamore non deuote cantantibus et voces tumultuosas in sublime tollentibus. vidit homo quidam religiosus. qui forte tunc affuit. quendam demonem in loco eminenciori stantem saccum magnum et longum in sinistra manu tenere. qui cantancū voces dextra latius extensa capiebat. atq; in eundem saccum mittebat. Illis ex pleto cantu inter se gloriantibus. tanq; qui bene et fortiter deum laudas sent Respondit ille. qui vidit visionem. Bene quidem cantastis. sed sacrum plenum cantastis. Mirantibus illis et interrogantibus. cur hoc diceret visionem eis exposuit Hoc mihi retulit abbas ordinis cisterciens̄ vir summe grauitatis His exemplis non reprehendit deuot' clamor. q̄ deus laudat in cantu et in psalmodya. sed tñ inanis gloria Memini prophetam dixisse Circibo et immolabo in tabernaculo eius. hostiā vociferacōnis cantabo q̄ psalmū dicā dño Quantum ei deuota placeat vocum exaltatio. satis audies in sequenti distinctione. capitulo quinto. Ibidem inuenies quantum ex hoc demones letentur si sine humilitate in psalmodya voces exaltentur. Audi nūc exemplum satis terribile. de superba et luxuriua predicatione

Cap x.

EO tempore quo Oliuerus scolaisticus Colonensis cuius in secunda distinctione mentionem feci. crucem predicauit inter brugge et ghent ciuitates flandrie. venit ad fratrem Bernardum monachum nostrum. qui tunc comes erat verbi et collega eiusdem Oliueri sacerdos quidam Hygerus nomine in habitu religioso capam habens in pectore signatam quasi templarij. Erat autem facie pulcher. et statura procerus atq; in suo ydecomate satis facundus Hic cuz obtulisset iam dicto Bernardo diversi coloris gemmam. et dixisset se illā attulisse de septia et tante esse virtutis ut victoriosos efficeret. qui ea vterentur. Respondit ille Domine vestra non recipiam. si potero vos apud